

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Gemeente Den Helder
T.a.v. het College van Burgemeester en
Wethouders
Postbus 36
1780 AA DEN HELDER

**Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken**
Directie Migratiebeleid
Afdeling Asiel, Opvang en
Terugkeer

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.justitie.nl

Contactpersoon
R. Zuidema
Beleidsmedewerker

T 070 370 65 08
F 070 370 79 72

Ons kenmerk
5615271/09

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Datum 6 oktober 2009
Onderwerp Opvang asielzoekers

Geacht College,

Op 1 juli jl. heeft u mij een brief gestuurd waarin u mij verzoekt te voorkomen dat opvangvoorzieningen van (gezinnen met) kinderen worden beëindigd.

Met u acht ik het van groot belang te voorkomen dat asielzoekers, onder wie gezinnen met kinderen, op straat terecht komen. Asielzoekers krijgen daarom na een definitieve afwijzing van het asielverzoek nog een termijn van 28 dagen om hun vertrek zelfstandig te realiseren. Indien deze periode niet voldoende blijkt te zijn, bestaat er tevens de mogelijkheid om de vreemdeling nog voor een periode van maximaal 12 weken in een vrijheidsbepurende locatie te plaatsen, waar verder aan het vertrek gewerkt kan worden. Daarmee is er in beginsel voldoende tijd om het vertrek te realiseren, zodat kan worden voorkomen dat uitgeprocedeerde asielzoekers – mits zij meewerken aan hun terugkeer – op straat terechtkomen.

Conform het Bestuursakkoord dat ik op 25 mei 2007 heb gesloten met de VNG, wordt bij de uitvoering van het terugkeerbeleid bijzondere aandacht gegeven aan het probleem dat gemeenten in de praktijk worden geconfronteerd met uitgeprocedeerde asielzoekers, die rechtmatig in Nederland verblijven, maar geen recht meer hebben op (opvang-)voorzieningen. In dit kader heb ik in mijn brief van 24 juni 2008 inzake een effectievere asielprocedure en een effectiever terugkeerbeleid (TK 2007-2008, 29344, nr. 67) aangekondigd dat een combinatie van maatregelen wordt genomen die vervolgprocedures tegengaan, dan wel overbodig maken. Daarmee kan het probleem dat ex-asielzoekers op straat komen te staan, terwijl zij nog wel in Nederland mogen verblijven, worden verkleind. Voorts is aangekondigd dat zal worden voorzien in opvang gedurende de vertrektermijn voor asielzoekers van wie de eerste asielaanvraag in het aanmeldcentrum is afgewezen. Aldus kan worden voorkomen dat zij op straat terechtkomen, terwijl zij nog in afwachting zijn van de definitieve uitkomst van de procedure. Ook maakt dit een betere voorbereiding op vertrek mogelijk.

Tot slot is door een kamermeerderheid een op 17 december 2008 door het lid Spekman voorgestelde motie aangenomen waarin de regering wordt verzocht voor eind 2009 in ieder geval opvang te verlenen aan uitgeprocedeerde asielzoekers die een aanvraag om medische redenen hebben ingediend en die aan

bepaalde voorwaarden voldoen. Er is een beleidskader opgesteld voor de uitvoering van de motie dat deze zomer wordt getoetst op uitvoeringsconsequenties en haalbaarheid in een zogenaamde 'ex ante uitvoeringstoets' (EAUT). In deze EAUT zullen alle voor de uitvoering van de motie relevante organisaties kunnen participeren, waaronder de VNG. Op basis van de uitkomsten van de EAUT zal de Tweede Kamer worden bericht over de uitvoering van de motie.

**Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken**
Directie Migratiebeleid
Afdeling Asiel, Opvang en
Terugkeer

Datum
6 oktober 2009

Ons kenmerk
5615271/09

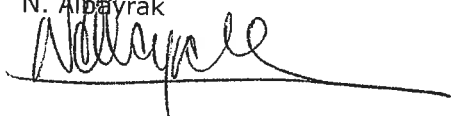
Het terugkeerbeleid wordt uitgevoerd door de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V). In overleg tussen DT&V, COA en Vreemdelingenpolitie wordt de vreemdeling gefaciliteerd bij het vertrek uit Nederland. In het verleden heeft de DT&V op uw verzoek ook gesproken met een aantal vreemdelingen die in de noodopvang in uw gemeente verbleven en is er ook opvang in de Vrijheidsbeperkende Lokatie (VBL) aangeboden. In overleg met alle betrokken partijen wordt ernaar gestreefd om via maatwerk, waarbij rekening wordt gehouden met de individuele (gezins-)omstandigheden, tot een oplossing te komen. Overigens heeft de DT&V naar aanleiding van het gesprek op 3 juni jl. op 7 september jl. een voorlichting verzorgd voor de gemeente Den Helder om het beleid en de werkwijze nogmaals toe te lichten.

Aldus wordt sterk ingezet op het voorkomen dat asielzoekers op straat terecht komen. Daarbij moet echter wel worden aangetekend dat een volledig sluitende aanpak, in die zin dat vreemdelingen óf een vergunning krijgen óf worden uitgezet, ook met de reeds genomen en nog te nemen aanvullende maatregelen onmogelijk ten volle te realiseren is, maar wel zoveel mogelijk bevorderd wordt. De eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling voor zijn vertrek blijft het uitgangspunt van het terugkeerbeleid, aangezien de medewerking van de vreemdeling aan terugkeer cruciaal is. De overheid kan niet onbeperkt de verantwoordelijkheid nemen voor de opvang van uitgeprocedeerde asielzoekers die niet willen voldoen aan de wettelijke verplichting Nederland te verlaten, ook niet als er kinderen in het spel zijn. Als uitgangspunt van het Nederlandse beleid, alsook van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, geldt dat ouders eerstverantwoordelijk zijn voor hun kinderen, en dus ook voor hun opvang. Het Verdrag bevat geen verplichting ten aanzien van de Staat om ten allen tijde opvang voor minderjarigen te regelen.

Voorts noemt u in uw brief nog het probleem dat professionele hulpverleners van onder meer Bureau Jeugdzorg machteloos zouden staan in gevallen waarin ouders kiezen voor een zwerfend bestaan met hun kinderen. Het is voor de kinderbescherming echter wel degelijk mogelijk om waar nodig in te grijpen. Het komt in de praktijk voor dat als kinderen samen met hun ouders een zwerfend bestaan leiden, de Raad voor de Kinderbescherming wordt ingeschakeld om te bezien of de kinderen hierdoor (ontwikkelings)schade oplopen. Is dat het geval, dan kan dat voor de Raad een reden zijn om de kinderrechter te vragen een kinderbeschermingsmaatregel (meestal een ondertoezichtstelling) op te leggen. Het bureau jeugdzorg dat deze maatregel uitvoert, kan de kinderen vervolgens in een pleeggezin onderbrengen. Hiervoor is wel de toestemming van de kinderrechter vereist.

Hoogachtend,

De Staatssecretaris van Justitie,
N. Althuis

08/10/2009
08/02/2010

Pagina 2 van 2